Suomen luonnonsuojeluliitto

E 99/2018 vp.
Suojeluasiantuntija Otto Bruun & erityisasiantuntija Tapani Veistola
Suomen luonnonsuojeluliitto
MmV 8.1.2019

Kirjallinen asiaintuntijalausunto Komission tiedonantoa EU:n biotalousstrategian päivityksestä koskevasta valtioneuvoston selvityksestä

Biotalous on suuri mahdollisuus, varsinkin jos uusiutuvilla korvataan uusiutumattomia luonnonvaroja. Tässä mielessä EU:n biotalousstrategian päivitys on tervetullut avaus.

Uusiutuvienkin luonnonvarojen käytön on oltava kohtuullista ja kestävää. Niidenkin liikakäyttö voi uhata Suomen ja EU:n keskeisiä ympäristötavoitteita, kuten luonnon köyhtymisen pysäyttäminen, vesien hyvä tila sekä ilmastonmuutoksen hillintä ja sopeutuminen.

Tämä biotalouden kestävyysnäkökulma on hyvin ymmärretty Komission tiedonannossa. Sen kolmas pääasia on "biotalouden ekologisten rajoitusten ymmärtäminen". Tätä kestävyysnäkökulmaa tulisi Suomen kannassa vielä vahvistaa myös toimenpiteissä, ei vain yleisjohdannossa. Tämä on tärkeää myös biotalouden hyväksyttävyydelle.

E-kirjeen ongelma on, että biopohjaisten resurssien kulutusta haluttaisiin lisätä vaikka lisääminen uhkaisi biodiversiteetti- ja ilmastotavoitteita. Biopohjaisten resurssien käyttö pitäisi kuitenkin arvioida aina tapauskohtaisesti.

Sivutuotteiden lisäksi erityisesti tähteiden ja jätteiden hyödyntämisen pitäisi olla Suomen kannan keskiössä (vrt. sivu 3 "Investointien edistäminen ja toimivat markkinat"). Näiden käytön lisäämiseen liittyy merkittävimmät kestävän biokiertotalouden mahdollisuudet.

Kokemuksemme mukaan biotalouden kestävyys ja uskottavuus tarvitsee myös säätelyä. Pelkät vapaaehtoiset menettelyt eivät välttämättä riitä. Lisäksi rahoitus pitäisi suunnata vain maille, jotka toimivat EU:n biodiversiteetti- ja ilmastotavoitteiden mukaisesti.

Biotalouden kestävyyden tietopohjaa tulee vahvistaa niin, että tietoa voitaisiin käyttää myös esimerkiksi investointien arvioinnissa. Toimintalinjaa 3 "Biotalouden ekologisten rajoitusten ymmärtäminen" tulee käyttää toimintalinjojen 1 ja 2 toimenpiteiden arvioinnissa ja valikoimisessa.

Jos pilotteja tehdään hiilen päästöhyvityksiin maa- ja metsätaloudessa, ne tulisi rahoittaa CAP:ista tai kansallisesti eikä Lifestä (sivu 5). Hiilinielujen kasvattaminen ei kuitenkaan voi lähtökohtaisesti korvata fossiilisten päästöjen vähentämistä. Mahdollisten hyvitysten tulee olla varmasti lisäisiä ja niiden ympäristöllinen uskottavuus tulee varmistaa.

Lisätietoja:
- suojeluasiantuntija Otto Bruun, puhelin 040 631 3399, otto.bruun@sll.fi
- erityisasiantuntija Tapani Veistola, puhelin 0400 615 530, tapani.veistola@sll.fi